

Ἀ γ γ ε λ ῆ ς

(νεομάρτυς)

17 αἰ.

Ὁ Δημόστ. Ρούσσοσ, ἑ.α., σημειώνει μεταξύ τῶν ἔργων τοῦ Γεωργίου Χρυσό-
χόου τοῦ Τραπεζουντίου (ἀρχαί 18 αἰ.) καὶ τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον:

« Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀγγελῆ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει
ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσαντος ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Σουλτᾶν Μείμēt, ἐν ἔτει, αχπῖ
[= 1680], σεπτεμβρίου ε', ποιηθεῖσα παρὰ Γεωργίου διδασκάλου τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ
σχολῆς τοῦ Τραπεζουντίου ».

Σύμφωνα εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 942 χγφ κώδικα τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας (τοῦ
18^{ου} αἰῶνος). Ἐν τῷ f. 11^ρ ἀναγιγνώσκωμεν: « τὰ δὲ τέκνα τοῦ μάρτυρος Ἀγγελῆ
ἐλευθερωθέντα ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔφυγαν εἰς Βλαχίαν διὰ μέσων κα-

πικεχαϊέδων καὶ ἐκεῖ πεπροσεδέχθησαν παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῆς Οὐγγρο-
βλαχίας Σερμπεὶν Βόδα Καντακοζινὸς εὐμενῶς καὶ ἐχρημάτισαν ἄρ-
χοντες μεγάλοι καὶ ἔντιμοι καὶ εὐτυχιούμενοι καὶ ἔζησαν μέεῖρήνην
καὶ εὐτυχίαν καὶ ἀσέθαναν ἐν εὐσεβείᾳ.

Σώζεται εἰσις ἡ Ἀπολυθία αὐτῆς εἰς σφυρητὴ κώδικα τῆς Λαύρας ἐν Ἀθῶν·
ἡ Ἀπολυθία τοῦ ἁγίου καὶ νέου μάρτυρος Ἀγγελῆ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει
ἀθλήσαντος ὑπὲρ Χριστοῦ ἐν ἔτη, αχπ' [1680] ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ε', ἐπὶ τῇ
Βασιλείᾳ τοῦ Σουλτάν Μειῖμέτ, ποιηθεῖσα παρὰ τοῦ σανιερωτάτου Παρθενίου
Χίου, μητροπολίτου Δρύστης εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅστερον δὲ διορθοῦντα
παρὰ τοῦ Γεωργίου καὶ ἀρίστου διδασκάλου τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ σχολῆς τοῦ
Τραπεζουντίου. Ὁ Οὐγγροβλαχίας φιλάρετος ἐπιβεβαιοῖ. Ὁ Δρύστης Παρθένιος
ἐπιβεβαιοῖ " (βλ. Σπυρίδωνος καὶ Σωφρονίου Εὐστρατιῶδου, Κατάλογος χρρ Λαύρας,
σ. 179, ἀρ. 1118, 12). — Περὶ τοῦ Νεομάρτυρος Ἀγγελῆ βλ. καὶ Γ. Καρυοκύλλου Ἐκκλησιολογία
ἐν ΔΙΕΕ 3 (1891) σ. 301.